

Θεσσαλονίκη: 25-10-2012

Αριθμ. πρωτ: 383

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΓΕΩΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Ταχ. Δ/ση : Βενιζέλου 64
Τ.Κ. : 546 31, ΘΕΣ/ΝΙΚΗ
Τηλ. : 2310-221726
Φαξ : 2310-265468
Ιστοσελίδα : www.geotee-kma.gr
E-mail : geotekma@otenet.gr

Προς:

- 1) Τον Υπουργό Εσωτερικών κ. Ευριπίδη Στυλιανίδη
- 2) Τον Υπουργό Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης κ. Αντώνη Μανιτάκη
- 3) Τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής κ. Ευάγγελο Λιβιεράτο
- 4) Τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Αθανάσιο Τσαυτάρη
- 5) Τον Αναπληρωτή Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Μάξιμο Χαρακόπουλο

Κοιν.:

Ως Πίνακας Διανομής

Θέμα: «ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΩΝ ΓΕΩΤΕΧΝΙΚΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ»

Αξιότιμοι κύριοι Υπουργοί,

με αφορμή την επικείμενη (1-1-2013) εφαρμογή της β' φάσης μεταβίβασης γεωτεχνικών αρμοδιοτήτων (αφορά σε γεωπόνους, κτηνίατρους και ιχθυολόγους) από τις αιρετές Περιφέρειες προς τους Δήμους στα πλαίσια του «Καλλικράτη», όπως προβλέπεται από το άρθρο 95, παρ. 1, εδ. β' του ν. 3852/2010 (ΦΕΚ Α' 87) και ανταποκρινόμενοι στο θεσμικό μας ρόλο ως επίσημου συμβούλου της Πολιτείας, οφείλουμε να σας αναλύσουμε τις στρεβλώσεις της διοικητικής οργάνωσης των γεωτεχνικών δημόσιων υπηρεσιών στην Ελληνική περιφέρεια και να προσπαθήσουμε να αποτρέψουμε άλλο ένα ολέθριο σφάλμα που θα δυσχεράνει ακόμη περισσότερο την προσπάθεια ανάταξης της Ελληνικής οικονομίας στον κρίσιμο τομέα της πρωτογενούς παραγωγής.

Η αντιπαραγωγική νοοτροπία που δημιουργήθηκε στην Ελλάδα τα τελευταία τριάντα (30) χρόνια με τη σταδιακή μετάβαση από το πρότυπο «παράγουμε και εξάγουμε» στο πρότυπο «επιδοτούμαστε και δανειζόμαστε»

για να καταναλώνουμε ότι εισάγουμε» επηρέασε καθοριστικά και την πορεία εξέλιξης των γεωτεχνικών δημοσίων υπηρεσιών, καθώς η εφαρμογή των γεωτεχνικών επιστημών σε όλα τα στάδια της παραγωγικής διαδικασίας φαινόταν όλα αυτά τα χρόνια περιττή και αχρείαστη.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα που αντιπροσωπεύει και τους άλλους γεωτεχνικούς κλάδους είναι ο κλάδος των γεωπόνων. Στην περίοδο της αγροτικής ανάπτυξης της Ελλάδας (1950 – 1980) η «ψυχή» των γεωπονικών δημοσίων υπηρεσιών ήταν η Δ/νση Γεωργίας σε επίπεδο νομού. Η υπηρεσία αυτή υπάγονταν οργανικά στο Υπουργείο Γεωργίας (παλαιότερα Υπ. Εθνικής Οικονομίας) και διαρθρώνονταν περαιτέρω στα Γραφεία Γεωργικής Ανάπτυξης σε επίπεδο κωμόπολης ή κεφαλοχωρίου και στα Κέντρα Γεωργικής Εκπαίδευσης (ΚΕΓΕ). Παράλληλα υπήρχαν και άλλες γεωπονικές υπηρεσιακές μονάδες του Υπουργείου Γεωργίας σε επίπεδο νομού, όπως οι Υπηρεσίες Εγγείων Βελτιώσεων (ΥΕΒ) και τα Κέντρα Ελέγχου & Πιστοποίησης Πολλαπλασιαστικού Υλικού & Ελέγχου Λιπασμάτων (ΚΕΠΠΥΕΛ), ενώ σε ορισμένους νομούς λειτουργούσαν περισσότερες αποκεντρωμένες και εξειδικευμένες υπηρεσίες, όπως τα Περιφερειακά Κέντρα Προστασίας Φυτών και Ποιοτικού Ελέγχου, τα Περιφερειακά Εργαστήρια Γεωργικών Εφαρμογών & Ανάλυσης Λιπασμάτων (ΠΕΓΕΑΛ) κ.α.

Με αυτή την οργάνωση οι επιτελικές κεντρικές υπηρεσίες του Υπουργείου Γεωργίας, στην Αθήνα, είχαν στη διάθεσή τους ένα δίκτυο αμφίδρομης οργανικής επικοινωνίας και με το τελευταίο χωριό (το οποίο επισκέπτονταν σε εβδομαδιαία βάση οι γεωπόνοι του Υπουργείου) σε όλη την Ελληνική επικράτεια. Αυτό το επιτυχημένο (εκ του αποτελέσματος) κάθετο οργανωτικό σχήμα μετεξελίχθηκε σταδιακά στον αναποτελεσματικό «κυκεώνα» των σημερινών κατακερματισμένων και υποστελεχωμένων γεωπονικών υπηρεσιών – οργανισμών με μία σωρεία λανθασμένων επιλογών:

1. Μετά το 1981, το Υπουργείο Γεωργίας εγκατέλειψε σταδιακά τις γεωργικές εφαρμογές με τους δοκιμαστικούς και πειραματικούς αγρούς που έστηναν οι γεωπόνοι του Υπουργείου σε κάθε ελληνικό χωριό και μετέτρεψε τους γεωπόνους δημόσιους υπαλλήλους σε γραφιάδες και διοικητικούς διεκπεραιωτές των ευρωπαϊκών επιδοτήσεων. Ο Έλληνας αγρότης δεν ενημερωνόταν πλέον συστηματικά από το Υπουργείο Γεωργίας για τις νέες προτεινόμενες καλλιέργειες, για τις νέες ποικιλίες ή φυλές ζώων, για τις νέες τεχνικές καλλιέργειας ή μορφές εκτροφής και για άλλες καινοτόμες δράσεις, αλλά καθοδηγούταν προς τη συστηματική εισπραξη όσων περισσότερων επιδοτήσεων μπορούσε να λαμβάνει.
2. Το επόμενο πλήγμα για το έργο του γεωπόνου δημοσίου υπαλλήλου ήταν η υποχρεωτική μετάταξη των γεωπόνων του Υπουργείου Γεωργίας που υπηρετούσαν στις Δ/σεις Γεωργίας και στις ΥΕΒ στους 52 νομούς της χώρας προς τις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις. Με αυτή την πράξη το καθ' ύλην αρμόδιο Υπουργείο έχασε την οργανική επαφή του με τον αγροτικό χώρο της περιφέρειας και δημιουργήθηκε το παράδοξο φαινόμενο οι γεωπόνοι των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων (νυν αιρετών Περιφερειών)

να εργάζονται στο 99 % του χρόνου τους για εργασίες που τους ανατίθονταν από το Υπουργείο Γεωργίας (νυν ΥΠΑΑΤ), έχοντας όμως ως πολιτικό προϊστάμενο τον αιρετό Νομάρχη (νυν Περιφερειάρχη) **με όλες τις αρνητικές συνέπειες της πίεσης της τοπικής κοινωνίας προς έναν ελεγκτικό μηχανισμό.** Η στρέβλωση αυτή καθίσταται ιδιαίτερα επικίνδυνη όταν αφορά σε θέματα **εθνικού συμφέροντος** όπως π.χ. η υγεία των πολιτών, των ζώων και των φυτών, καθώς πλημμελείς τοπικοί έλεγχοι στα παραπάνω ζητήματα επηρεάζουν τη δημόσια υγεία, αλλά και την υγεία των ζώων και των φυτών **σε ολόκληρη τη χώρα.** Η **μεταβίβαση αρμοδιοτήτων εθνικού συμφέροντος στην τοπική αυτοδιοίκηση που είναι αρμόδια για τις τοπικές υποθέσεις βρίσκεται σε δυσαρμονία με τα οριζόμενα στα άρθρα 101 και 102 του Συντάγματος.**

3. Η εκπαίδευση και η επαγγελματική κατάρτιση των αγροτών που συντελούσαν μέσα στα εξήντα έξι (66) ΚΕΓΕ των Δ/σεων Γεωργίας ήταν σημαντική και πολυδιάστατη. Η σταδιακή μεταβίβασή τους στο νεοδημιουργηθέντα (1997-2001) οργανισμό (ΟΓΕΕΚΑ – Δήμητρα) είχε ως αποτέλεσμα τη σημαντική συρρίκνωση του έργου και της προσφοράς τους λόγω έλλειψης προσωπικού και υποχρηματοδότησης. Η εκπαίδευση των αγροτών περιορίστηκε μόνο στην υποχρεωτική από την ευρωπαϊκή νομοθεσία βασική εκπαίδευση των ενταγμένων στα ευρωπαϊκά προγράμματα «νέων γεωργών» και δεν υπήρξε καμία ουσιαστική επαγγελματική κατάρτιση για το σύνολο των αγροτών (με εξαίρεση τα λίγα επαρκώς στελεχωμένα ΚΕΓΕ), ενώ οι κτιριακές και υλικοτεχνικές υποδομές των Κέντρων, που έγιναν με τις θυσίες του ελληνικού λαού, σε πολλές περιπτώσεις εγκαταλείφθηκαν και αχρηστεύτηκαν.
4. Μέχρι και το 2005, το ΟΣΔΕ υλοποιούνταν σε επίπεδο πρωτοβάθμιων διοικητικών και επιτόπιων ελέγχων από τις Δ/σεις Γεωργίας / Αγροτικής Ανάπτυξης των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων και οι προμηδοτήσεις των φυτών μεγάλης καλλιέργειας, του ελαιολάδου και του αιγοπρόβειου κρέατος (που αποτελούσαν το 95% των επιδοτήσεων του ΟΣΔΕ) εξοφλούνταν (όταν λέμε εξόφληση εννοούμε την ευρωπαϊκή επιδότηση) το αργότερο μέχρι τις 31 Ιανουαρίου του επόμενου έτους, ενώ μόνο η προμηδοτήση του βοείου κρέατος εξοφλούνταν μέχρι τον Ιούνιο του επομένου έτους (σύμφωνα με την ευρωπαϊκή νομοθεσία). Η υλοποίηση του ΟΣΔΕ από τον Ο.Π.Ε.Κ.Ε.Π.Ε., **από το 2006 και μετά**, είχε ως αποτέλεσμα τη σημαντική καθυστέρηση της ολοκλήρωσης των πρωτοβάθμιων ελέγχων λόγω της έλλειψης μόνιμου προσωπικού και την πληρωμή των αγροτών μέσω **«ταμειακών διευκολύνσεων» (άτοκα δάνεια της ΑΤΕ)** καθώς αργούσε πολύ η εξόφληση των ευρωπαϊκών επιδοτήσεων. Επιπροσθέτως, η απώλεια της επαφής του Ο.Π.Ε.Κ.Ε.Π.Ε. με τον αγροτικό πληθυσμό που επιτυγχάνονταν μέχρι τότε μέσω των Δ/σεων Γεωργίας / Αγροτικής Ανάπτυξης, καθώς ο Ο.Π.Ε.Κ.Ε.Π.Ε. δεν είχε γραφεία σε κάθε νομό, δημιούργησε σημαντικά προβλήματα στην αμφίδρομη επικοινωνία και ενημέρωση. Καίτοι η θέσπιση του Ο.Π.Ε.Κ.Ε.Π.Ε. (1997) ως οργανισμού πληρωμής και ελέγχου των

οικονομικών ενισχύσεων ήταν υποχρεωτική από την ευρωπαϊκή νομοθεσία, η μετέπειτα (2005) μεταβίβαση των πρωτοβάθμιων ελέγχων από τις Δ/νσεις Γεωργίας / Αγροτικής Ανάπτυξης προς τον Ο.Π.Ε.Κ.Ε.Π.Ε. κόστισε πάρα πολλά χρήματα στον Έλληνα φορολογούμενο χωρίς να βελτιωθούν οι προσφερόμενες υπηρεσίες. Συγκεκριμένα, το κόστος της πραγματοποίησης των επιτόπιων ελέγχων κυριολεκτικά εκτινάχθηκε στα ύψη: (α) γιατί οι ελεγκτές του Ο.Π.Ε.Κ.Ε.Π.Ε. πληρώνονταν με υπερδιπλάσια εκτός έδρας ημερήσια αποζημίωση σε σχέση με τους δημοσίους υπαλλήλους – ελεγκτές των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων και με πληρωμένο το αντίτιμο ενοικίασης αυτοκινήτου και καυσίμων, (β) γιατί οι ελεγκτές του Ο.Π.Ε.Κ.Ε.Π.Ε. διανυκτέρευαν σε ξενοδοχεία (λόγω της μεγάλης απόστασης από την έδρα τους) και (γ) γιατί για τον επιτόπιο έλεγχο προσελήφθησαν σε ετήσια βάση 800 έως 1.000 επιπλέον συμβασιούχοι από τον Ο.Π.Ε.Κ.Ε.Π.Ε. με σύμβαση ορισμένου χρόνου ή με σύμβαση έργου και αμοιβή 15 € / αγροτεμάχιο (δηλαδή τουλάχιστον 150 € ημερησίως).

5. Η θέσπιση των Τοπικών Κέντρων Αγροτικής Ανάπτυξης (ΤοΚΑΑ) σε κάθε νομό, το 2005, είχε τις καλύτερες των προθέσεων για να θεραπεύσει κάποιες από τις παραπάνω δυσλειτουργίες. Η ίδρυση και λειτουργία των ΤοΚΑΑ (2008), όμως, αποτέλεσε πραγματική σπατάλη ανθρώπινου δυναμικού και υλικών πόρων, καθώς **στις πρωτεύουσες των νομών λειτουργούσαν δύο (2) πλέον δημόσιες υπηρεσίες με ταυτόσημο αντικείμενο** (ΤοΚΑΑ και Δ/νσεις Γεωργίας / Αγροτικής Ανάπτυξης), ενώ δεν υλοποιήθηκαν οι εκ του νόμου προθέσεις, καθώς **δε δόθηκε στην πράξη κανένα υπηρεσιακό αντικείμενο από το ΥΠΑΑΤ στα ΤοΚΑΑ**. Το αποτέλεσμα ήταν τα ΤοΚΑΑ να κλείσουν το 2010 και να μεταταχθούν οι 250 περίπου υπάλληλοί τους σε άλλες υπηρεσίες ή οργανισμούς του ΥΠΑΑΤ, αφού επί δύο (2) περίπου χρόνια οι νέοι και αξιολογότεροι επιστήμονες που τα στελέχωσαν (όλοι σχεδόν με μεταπτυχιακές εξειδικεύσεις) έζησαν το «μαρτύριο» της έλλειψης αντικειμένου εργασίας.
6. Το πρόγραμμα «Καλλικράτης» και τα εφαρμοστικά Προεδρικά Διατάγματα για τους Οργανισμούς των αιρετών Περιφερειών διαμορφώθηκαν μέσα σε ασφυκτικές χρονικές προθεσμίες, κάτω από την πίεση της Τρόικα και περιέχουν πληθώρα σφαλμάτων, παραλείψεων και επικαλύψεων αντικειμένων (με αποκορύφωμα την παντελή παράλειψη των υπηρεσιακών αντικειμένων των πρώην ΥΕΒ). **Το βασικό σχεδιαστικό σφάλμα των υπηρεσιακών αλλαγών που επέφερε ο «Καλλικράτης» είναι ότι αποσκοπούσαν σε μία λογιστικού τύπου εξοικονόμηση πόρων, χωρίς να εξετάζεται το ενδεχόμενο λειτουργικό όφελος ή η λειτουργική βλάβη, χωρίς αναπτυξιακή προοπτική και χωρίς καμία συνεννόηση με τις καθ' ύλην αρμόδιες υπηρεσίες ή τα επιμελητήρια**. Με αυτό τον τρόπο, οποιοδήποτε βραχυπρόθεσμο δημοσιονομικό όφελος ακυρώνεται από τη μεσο-μακροπρόθεσμη αναπτυξιακή υστέρηση που προκαλείται από τις υπηρεσιακές δυσλειτουργίες (όπως ένας άνθρωπος μπορεί να κάνει σημαντική οικονομία εάν σταματήσει να τρώει, αλλά θα πεθάνει). Ο «Καλλικράτης»:

(α) άφησε χωρίς ουσιαστικό αντικείμενο τους έμπειρους γεωπόνους των Δ/σεων Αγροτικών Υποθέσεων των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων, (β) προκάλεσε την περαιτέρω διάσπαση των νομαρχιακών γεωπονικών υπηρεσιακών δομών σε δύο επίπεδα: στην αιρετή Περιφέρεια και στο Δήμο και (γ) συγχώνευσε τις γεωτεχνικές υπηρεσίες των πρώην Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων (Δ/σεις Γεωργίας / Αγροτικής Ανάπτυξης, Δ/σεις Εγγείων Βελτιώσεων, Δ/σεις Κτηνιατρικής, Τμήματα Αλιείας και Δ/σεις Πολιτικής Γης), με στόχο την εξοικονόμηση των τότε πενιχρών επιδομάτων των θέσεων ευθύνης, δημιουργώντας τις Δ/σεις Αγροτικής Οικονομίας & Κτηνιατρικής των Περιφερειακών Ενοτήτων, οι οποίες είναι οι πιο δυσλειτουργικές υπηρεσίες σε κάθε Περιφερειακή Ενότητα. Ο προϊστάμενος των Δ/σεων αυτών για να αντεπεξέλθει στα καθήκοντά του θα πρέπει να έχει τουλάχιστον γνώσεις γεωπόνου, κτηνιάτρου, ιχθυολόγου, τοπογράφου και νομικού, **γεγονός που συντείνει στην καθυστέρηση και στον αντικειμενικά πλημμελή έλεγχο των υπηρεσιακών ενεργειών.** Επιπροσθέτως, οι προϊστάμενοι των συγχωνευθέντων οργανικών μονάδων τοποθετήθηκαν προσωρινά και με κριτήρια αρχαιότητας (όπου αυτά εφαρμόστηκαν), αλλά σχεδόν δύο (2) χρόνια μετά παραμένουν οι ίδιοι ή οι αντικαταστάτες τους (λόγω συνταξιοδότησης), **χωρίς να έχουν γίνει μέχρι σήμερα οι κρίσεις από τα υπηρεσιακά συμβούλια ώστε να επιλεχθούν οι «άριστοι».** Το οξύμωρο του ελληνικού παραλογισμού είναι ότι ακόμη και η εξοικονόμηση που προήλθε από τη μείωση του αριθμού των καταβαλλομένων επιδομάτων των θέσεων ευθύνης **ακυρώθηκε έντεκα (11) μήνες μετά** από τον τετραπλασιασμό του ύψους των επιδομάτων ευθύνης με τη ψήφιση του ν. 4024/2011 (ΦΕΚ Α' 226).

7. Η αποξένωση και η έλλειψη συντονισμού που δημιουργήθηκε διαχρονικά μεταξύ του ΥΠΑΑΤ και των γεωπονικών δημόσιων υπηρεσιών στην Ελληνική περιφέρεια (σε επίπεδο Αποκεντρωμένης Διοίκησης, αιρετής Περιφέρειας και Δήμου) αναδεικνύεται από το χαρακτηριστικό παράδειγμα της αξιολόγησης των επενδυτικών Σχεδίων Βελτίωσης του Μέτρου 1.2.1 του ΠΑΑ της Ελλάδας 2007-2013. Παρά τις έγκαιρες υποδείξεις του Παραρτήματός μας (με το υπ' αριθμ. 110/24-6-2011 έγγραφό μας), η τότε πολιτική ηγεσία του ΥΠΑΑΤ προτίμησε να ορίσει ως αξιολογητές ακόμη και μη γεωτεχνικούς υπαλλήλους του Υπουργείου (κατά παράβαση του ΠΔ 344/2000) και να αποκλείσει από την αξιολόγηση των Σχεδίων Βελτίωσης τους εκατοντάδες γεωπόνους δημόσιους υπαλλήλους των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων και των αιρετών Περιφερειών, πολλοί εκ των οποίων είχαν πολύχρονη πείρα στο αντικείμενο. Τα ολέθρια αποτελέσματα αυτής της λανθασμένης επιλογής σας είναι ήδη γνωστά.
8. Η αναμενόμενη κατά το επόμενο χρονικό διάστημα περαιτέρω συρρίκνωση του αριθμού των γεωπόνων δημοσίων υπαλλήλων λόγω των αθρόων συνταξιοδοτήσεων (προσλήψεις 1981 – 1987) και η προκαλούμενη σοβαρή υποστελέχωση των περισσότερων γεωπονικών υπηρεσιών θα δυσχεράνει οποιοδήποτε σχεδιασμό για την αναδιοργάνωση των

υπηρεσιών αυτών, όσο σωστός κι αν είναι αυτός. Για να γίνει αντιληπτό το σοβαρότατο πρόβλημα υποστελέχωσης που έχει δημιουργηθεί θα παραθέσουμε αντιπροσωπευτικά τα στοιχεία για ένα μέσο νομό από άποψη αριθμού υπαλλήλων, όπως είναι ο νομός Χαλκιδικής. Την 1-1-2007 στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Χαλκιδικής υπηρετούσαν τριάντα έξι (36) γεωπόνοι, ενώ σήμερα υπηρετούν στις αντίστοιχες οργανικές μονάδες της Περιφερειακής Ενότητας Χαλκιδικής δεκαοκτώ (18) γεωπόνοι, ενώ προβλέπεται σε ένα (1) χρόνο να έχουν συνταξιοδοτηθεί άλλοι έξι (6) γεωπόνοι και να μείνουν μόνο οι δώδεκα (12) γεωπόνοι που προσλήφθηκαν μέσω ΑΣΕΠ, δηλαδή **μόλις το 1/3 του αριθμού των γεωπόνων που υπηρετούσαν πριν από έξι (6) χρόνια**. Επιπροσθέτως, εάν λάβουμε υπόψη ότι η Χαλκιδική έχει πέντε (5) «Καλλικρατικούς» Δήμους, εκ των οποίων μόνο ένας (1) έχει υπάλληλο γεωπόνο, τότε μία πιθανή υποχρεωτική μετάταξη την 1-1-2013, έστω και ενός γεωπόνου για κάθε έναν από τους άλλους τέσσερις (4) Δήμους, σε εφαρμογή του άρθρου 95, παρ. 1, εδ. β' του ν. 3852/2010 (ΦΕΚ Α' 87), θα έχει ως αποτέλεσμα η Π.Ε. Χαλκιδικής να μείνει μόνο με οκτώ (8) γεωπόνους, ο κάθε Δήμος να έχει από ένα (1) γεωπόνο και να υπάρχουν και δύο (2) γεωπόνοι του ΥΠΑΑΤ στο ΚΕΠΠΥΕΛ Ν. Μουδανιών. Με λίγα λόγια θα έχουμε πετύχει, ως χώρα, την πλήρη διάλυση της πάλαι ποτέ κραταιάς και παραγωγικής Δ/σης Γεωργίας Χαλκιδικής (και αντίστοιχα όλων των υπολοίπων Δ/σεων Γεωργίας ανά την Ελλάδα), **ενώ οι ελάχιστοι γεωπόνοι δημόσιοι υπάλληλοι της Χαλκιδικής θα είναι διασπασμένοι σε επτά (7) διαφορετικά νομικά πρόσωπα (1 Περιφέρεια, 5 Δήμους και 1 Υπουργείο) και δεν θα επαρκούν για κανένα σημαντικό από όγκο εργασίας υπηρεσιακό αντικείμενο**.

9. Τέλος, η ψήφιση του ν. 3833/10 (ΦΕΚ Α' 40) για την αντιμετώπιση της δημοσιονομικής κρίσης μείωσε οριζόντια για όλους τους δημοσίους υπαλλήλους το ανώτατο όριο των επιτρεπόμενων κατ' έτος ημερών για μετακινήσεις εκτός έδρας που καθορίστηκε πλέον στις εξήντα (60) ημέρες αντί των εκατόν ογδόντα (180) ημερών κατ' έτος που είχε καθοριστεί ειδικά για τους γεωτεχνικούς. **Η «προκρούστεια λογική» του ν. 3833/10 μείωσε προσωρινά τις δημόσιες δαπάνες, ταυτόχρονα, όμως, απομάκρυνε όλους τους γεωτεχνικούς (γεωπόνους, δασολόγους, κτηνιάτρους, γεωλόγους και ιχθυολόγους) από το φυσικό τους επαγγελματικό χώρο (που δεν είναι τα γραφεία των πόλεων) με ανυπολόγιστες αρνητικές συνέπειες στην ανάπτυξη του πρωτογενούς τομέα, στη δημόσια υγεία και στην αξιοπιστία της χώρας απέναντι στην ΕΕ και στον υπόλοιπο κόσμο.**

Η ανωτέρω περιγραφόμενη λειτουργική και οργανική διάλυση των περιφερειακών οργάνων του Κράτους στον αγροτικό τομέα εφαρμόστηκε και στις υπηρεσίες των κτηνιάτρων, ενώ για τους δασολόγους εφαρμόστηκε μια άλλη πορεία με την ίδια, όμως, φιλοσοφία. Οι Δ/σεις Δασών και τα Δασαρχεία μεταφέρθηκαν στις κρατικές Περιφέρειες (νυν Αποκεντρωμένες Διοικήσεις), η κεντρική υπηρεσία μεταφέρθηκε στο Υπουργείο Περιβάλλοντος και Κλιματικής Αλλαγής (ΥΠΕΚΑ), η δασοφυλάξη ως αντικείμενο

μεταφέρθηκε στην Πυροσβεστική (πότε αλήθεια θα εκπονηθεί μια συγκριτική μελέτη για το κόστος και την αποτελεσματικότητα της δασοπυρόσβεσης από τις δασικές υπηρεσίες και από την Πυροσβεστική);, οι Κυνηγετικές Οργανώσεις αναλαμβάνουν τη θηροφυλακή, οι ΟΤΑ εκτελούν δασοτεχνικά έργα μέσω Προγραμματικών Συμβάσεων, οι Δασικοί Χάρτες καταρτούνται από το Κτηματολόγιο ΑΕ, οι δασικές υπηρεσίες αποξενώνονται από τα σημαντικότερα δασικά οικοσυστήματα που εντάσσονται σε ειδικό καθεστώς προστασίας (NATURA, Εθνικά Πάρκα, κλπ.) κ.α.

Ειδικότερα για τους ιχθυολόγους, θα πρέπει να γίνει αντιληπτό ότι είναι ένας κλάδος που διαχειρίζεται δημόσια περιουσία όπως είναι η θάλασσα, οι λίμνες και τα ποτάμια, τα οποία δεν μπορούν να καταταμηθούν για να υπαχθούν σε Δήμους. Σύμφωνα με την ελληνική νομοθεσία για το φυσικό περιβάλλον (ν. 360/76, ΠΔ 1180/91, ΠΔ 293/81, ν. 1327/83), αυτό ορίζεται σαφώς ως ο **χερσαίος και ενιαίος** εναέριος και **θαλάσσιος χώρος**. Η αρμοδιότητα της διαχείρισης των ιχθυοτρόφων υδάτων της χώρας, περιλαμβάνει ένα σύνολο παρεμβατικών δράσεων στο υδάτινο περιβάλλον με σκοπό την προστασία και διατήρηση των φυσικών αποθεμάτων των υδρόβιων οργανισμών και την ταυτόχρονη εξασφάλιση μιας αποδοτικής αλιευτικής και υδατοκαλλιεργητικής δραστηριότητας στο παρόν και στο μέλλον. Συνεπώς τα μέτρα και οι δράσεις διαχείρισης των υδάτινων οικοσυστημάτων δεν μπορεί να είναι τοπική υπόθεση στα γεωγραφικά όρια ενός Δήμου. **Η μεταφορά πολλών αρμοδιοτήτων του τομέα της αλιείας στους Δήμους έρχεται σε αντίθεση με τη λογική της ενιαίας διαχείρισης του θαλάσσιου χώρου και θα οδηγήσει σε μαρασμό έναν κλάδο στον οποίο η χώρα θα έπρεπε να στρέψει την προσοχή της λόγω του πλεονεκτήματος που της προσφέρει η θέση της.**

Αξιότιμοι κύριοι Υπουργοί,

η ανάπτυξη και η παραγωγική ανασυγκρότηση αποτελούν τη μόνη βιώσιμη λύση του οικονομικού προβλήματος της χώρας. Η εκπόνηση ενός εθνικού στρατηγικού σχεδίου δράσης για την ανάπτυξη του πρωτογενούς τομέα της οικονομίας αποτελεί πρώτη προτεραιότητα για την Ελλάδα. Η επιτυχία αυτού του εθνικού σχεδίου θα εξαρτηθεί, όμως, από τη δυνατότητα του Κράτους να αντεπεξέλθει λειτουργικά και διοικητικά στην εθνική προσπάθεια. **Ο δρόμος για τη διοικητική και οργανωτική ανασυγκρότηση των δημόσιων γεωτεχνικών υπηρεσιών στην Ελληνική περιφέρεια είναι απλός γιατί αποτελεί την ανάποδη πορεία από αυτή που περιγράφηκε ανωτέρω. Εξάλλου, η μεγάλη μείωση του ανθρώπινου δυναμικού και των υλικών πόρων καθιστούν μονόδρομο τη σύμπτυξη των υπηρεσιακών μονάδων σε ένα (1) επίπεδο διοίκησης αντί των (4) τεσσάρων που υπάρχουν σήμερα (Υπουργείο, Αποκεντρωμένη Διοίκηση, αιρετή Περιφέρεια και Δήμος).**

Για όλους τους ανωτέρω λόγους προτείνουμε την άμεση λήψη των παρακάτω μέτρων από την Πολιτεία, ώστε οι γεωτεχνικοί δημόσιοι υπάλληλοι να μπορέσουν να επιτελέσουν επιτυχώς την αποστολή τους στην προσπάθεια επανεκκίνησης της Ελληνικής οικονομίας:

1. Την τροποποίηση του νομοθετικού πλαισίου του «Καλλικράτη» με την άμεση κατάργηση του άρθρου 94, παρ. 5, εδ. 1-69 του ν. 3852/2010 (ΦΕΚ Α' 87) ώστε να μη συνεχισθεί η πολιτική του κατακερματισμού των γεωτεχνικών δημοσίων υπηρεσιών. Εξάλλου, η αδυναμία των Δήμων να υλοποιήσουν τα εν λόγω αντικείμενα έχει, ήδη, γίνει εν μέρει αποδεκτή από την Πολιτεία με τις ρυθμίσεις του ν. 4056/2012 (ΦΕΚ Α' 52) για την αδειοδότηση των κτηνοτροφικών εκμεταλλεύσεων που τροποποιούν το ν. 3852/2010 (ΦΕΚ Α' 87) και δίνουν την αρμοδιότητα της αδειοδότησης στις Περιφέρειες αντί των Δήμων που προέβλεπε ο «Καλλικράτης».
2. Την ενοποίηση των δημόσιων υπηρεσιακών δομών αγροτικής ανάπτυξης και των αντίστοιχων αντικειμένων σε γεωγραφικό επίπεδο νομού με εξαίρεση τις εξειδικευμένες αποκεντρωμένες υπηρεσίες του ΥΠΑΑΤ που λειτουργούν σε ορισμένους μόνο νομούς, αλλά με ευρύτερη χωρική αρμοδιότητα και οι οποίες θα πρέπει να διατηρήσουν τον ειδικό τους ρόλο. Η αναμενόμενη κατά την επόμενη πενταετία συρρίκνωση του αριθμού των γεωτεχνικών δημοσίων υπαλλήλων λόγω των αθρόων συνταξιοδοτήσεων (προσλήψεις 1981 – 1987) καθιστά ανέφικτη και μη ρεαλιστική την ταυτόχρονη λειτουργία: (α) των ΚΕΠΠΥΕΛ του ΥΠΑΑΤ σε σχεδόν κάθε νομό, (β) των Δ/σεων Αγροτικής Οικονομίας και Κτηνιατρικής των αιρετών Περιφερειών σε κάθε νομό και (γ) των Γραφείων Γεωργικής Ανάπτυξης των Δήμων του κάθε νομού. Η φύση της εργασίας των γεωτεχνικών με την έντονη εποχικότητα και τη διαδοχική εναλλαγή των αντικειμένων καθιστά απαραίτητη την ύπαρξη μίας μόνο και επαρκώς στελεχωμένης υπηρεσιακής δομής αγροτικής ανάπτυξης σε κάθε νομό. Παράλληλα, θα πρέπει να γίνει ο οργανικός διαχωρισμός με τις υπηρεσίες κτηνιατρικής, εγγείων βελτιώσεων και αλιείας σε γεωγραφικό επίπεδο νομού. Τέλος, θα πρέπει να δημιουργηθεί οργανική συσχέτιση των ενοποιημένων υπηρεσιακών μονάδων σε επίπεδο νομού με τις Δ/σεις Αγροτικών Υποθέσεων που λειτουργούν στο γεωγραφικό επίπεδο των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων και με την κεντρική υπηρεσία του ΥΠΑΑΤ.
3. Την κάθετη οργάνωση της Δασικής Υπηρεσίας και το αδιάσπαστο του αντικειμένου (Δάση – Φυσικό Περιβάλλον). Επίσης τη σύσταση Ενιαίου Φορέα Δασοπροστασίας.
4. Την παραμονή των αρμοδιοτήτων της αλιείας σε έναν ενιαίο φορέα. Η διαχείριση των ιχθυοτρόφων υδάτων στο πλαίσιο της αειφορικής διαχείρισης των οικοσυστημάτων δεν μπορεί να εφαρμοστεί με τον κατακερματισμό του αντικειμένου και των αρμοδιοτήτων του.
5. Την εξαίρεση των γεωτεχνικών δημοσίων υπαλλήλων, όπως έχει προβλεφθεί και για τους εκπαιδευτικούς ή για το ιατρικό – νοσηλευτικό προσωπικό του Ε.Σ.Υ. στο ν. 4024/2011 (ΦΕΚ Α' 226), από οποιοδήποτε μέτρο προσυνταξιοδοτικής διαθεσιμότητας ή απόλυσης μέσω της κατάργησης της οργανικής θέσης. Η κατάργηση οποιασδήποτε

οργανικής θέσης γεωτεχνικού στην παρούσα εθνική συγκυρία ισοδυναμεί με εθνική μειοδοσία.

6. Την δημιουργία νέων οργανικών θέσεων και την πρόσληψη γεωτεχνικών σε απομακρυσμένες περιοχές οι οποίες παρουσιάζουν μεγάλη υποστελέχωση, ώστε να υπάρχει και η δυνατότητα ηλικιακής ανανέωσης του επιστημονικού προσωπικού.
7. Τη μετάταξη του διοικητικού προσωπικού, το οποίο πιθανόν να κριθεί ως πλεονάζον σε άλλες υπηρεσίες ή οργανισμούς, προς τη νέα ενοποιημένη υπηρεσιακή δομή αγροτικής ανάπτυξης ή προς άλλες γεωτεχνικές υπηρεσίες, με στόχο την απελευθέρωση των γεωτεχνικών από τα γραφειοκρατικά αντικείμενα και τη χρησιμοποίηση των επιστημονικών τους γνώσεων.
8. Τη δημιουργία ομάδων εργασίας με βάση τη μεταπτυχιακή εξειδίκευση των γεωτεχνικών δημοσίων υπαλλήλων. Πολλοί γεωτεχνικοί διαθέτουν μεταπτυχιακή εξειδίκευση ή διδακτορικό τίτλο, αλλά η εξειδικευμένη γνώση τους παραμένει εν πολλοίς αναξιοποίητη από τον Ελληνικό δημόσιο τομέα. Οι ομάδες εργασίας θα συντονίζονται από το ΥΠΑΑΤ και θα διαβουλεύονται ηλεκτρονικά μέσα από την ιστοσελίδα του Υπουργείου με τη χρήση κωδικού αριθμού. Θα αποτελούν «δεξαμενές σκέψης» που θα χρησιμοποιεί το Υπουργείο για να νομοθετεί, να σχεδιάζει και να βελτιστοποιεί τις πρακτικές του στο κάθε γνωστικό αντικείμενο.
9. Την αύξηση του ανώτατου ορίου των επιτρεπόμενων κατ' έτος ημερών για μετακινήσεις εκτός έδρας των γεωτεχνικών δημοσίων υπαλλήλων, όπως έχει, ήδη, υλοποιηθεί στον ΕΛΓΑ, στον ΟΠΕΚΕΠΕ και στον ΕΛΓΟ «Δήμητρα». Οι καθορισμένες αποζημιώσεις για την εκτός έδρας εργασία θα πρέπει να είναι ισότιμες για όλους του επιστημονικούς κλάδους.
10. Την επαναλειτουργία των γεωργικών εφαρμογών με την εγκατάσταση δοκιμαστικών και πειραματικών αγρών σε όλη την επικράτεια, όπου θα δοκιμάζονται στα ποικίλα ελληνικά μικροκλίματα και θα διαδίδονται οι νέες προτεινόμενες καλλιέργειες από το ΥΠΑΑΤ, νέες ποικιλίες ή φυλές ζώων, νέες τεχνικές καλλιέργειας, μέθοδοι φυτοπροστασίας, μορφές εκτροφής και άλλες καινοτόμες δράσεις. Οι δοκιμαστικοί και πειραματικοί αγροί θα υλοποιηθούν από νέους αγρότες με την παροχή κινήτρων και με την εποπτεία των γεωπόνων της νέας ενοποιημένης υπηρεσιακής δομής αγροτικής ανάπτυξης σε κάθε νομό εφόσον, όμως, γίνουν οι ανωτέρω προσλήψεις ή μετατάξεις. **Εναλλακτικά, προτείνεται η δημιουργία μιας Αστικής Μη Κερδοσκοπικής Εταιρείας από το ΓΕΩΤ.Ε.Ε. και την Π.Ε.Ν.Α. ή και άλλους συλλογικούς φορείς, η οποία θα είναι δημοσίου συμφέροντος, θα έχει ως κύριο έργο τις γεωργικές εφαρμογές και τη μεταφορά τεχνογνωσίας από γεωτεχνικούς – μεσίτες τεχνογνωσίας με περιφερειακή δομή σε γεωγραφικό επίπεδο νομού και με χρηματοδότηση που θα προέλθει είτε από το Πρόγραμμα Αγροτικής Ανάπτυξης της Προγραμματικής Περιόδου 2014-2020, είτε από προγράμματα όπως το Horizon.**

Καταθέτοντας τις ανωτέρω προτάσεις πιστεύουμε ότι συμβάλλουμε στη δημιουργική και ρεαλιστική αναδιοργάνωση των γεωτεχνικών δημόσιων υπηρεσιών στην Ελληνική περιφέρεια, ώστε αυτές να επιτελέσουν τον κρίσιμο ρόλο τους στην παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας. **Ο σχεδιασμός και η υλοποίηση των αλλαγών στις γεωτεχνικές υπηρεσιακές δομές θα πρέπει να στοχεύουν στη μέγιστη δυνατή αύξηση του προσφερόμενου έργου με τους σημερινούς περιορισμένους ανθρώπινους και υλικούς πόρους, μέχρι να καταστεί εφικτή η εκ νέου επένδυση πόρων στην αγροτική ανάπτυξη της χώρας. Οποιαδήποτε λογιστική και στείρα αντιμετώπιση του ζητήματος που θα εξοικονομεί χρήματα σε βάρος της λειτουργικότητας των γεωτεχνικών υπηρεσιών, θα είναι καταστροφική για την Ελλάδα και θα μας βρει αντίθετους. Είμαστε στη διάθεσή σας για κάθε περαιτέρω διευκρίνιση.**

Με τιμή,
Για την Διοικούσα Επιτροπή
του Παραρτήματος Κεντρικής Μακεδονίας του ΓΕΩΤ.Ε.Ε.

Ο Πρόεδρος

Ο Γεν. Γραμματέας

Δρ. Αθανάσιος Σαρόπουλος

Μάξιμος Πετρακάκης

ΠΙΝΑΚΑΣ ΔΙΑΝΟΜΗΣ

1. Πολιτικά Κόμματα της Βουλής των Ελλήνων
2. κ. Μόσχο Κορασίδη, Γενικό Γραμματέα ΥΠΑΑΤ
3. κ. Δημήτριο Μελά, Γενικό Γραμματέα Αγροτικής Πολιτικής και Διεθνών Σχέσεων ΥΠΑΑΤ
4. κ. Γεώργιο Αμοργιανιώτη, Ειδικό Γραμματέα Δασών ΥΠΕΚΑ
5. κ. Αθανάσιο Θεοχαρόπουλο, Ειδικό Γραμματέα Κοινοτικών Πόρων και Υποδομών ΥΠΑΑΤ
6. Δ.Σ. ΓΕΩΤ.Ε.Ε.
7. Παραρτήματα ΓΕΩΤ.Ε.Ε.
8. ΠΟΓΕΔΥ
9. ΠΕΓΔΥ
10. ΠΕΔΔΥ
11. ΠΕΚΔΥ
12. ΠΣΙΑ
13. Γεωτεχνικούς Φορείς
14. ΜΜΕ